

"Catalunya fracassaria com a país si mirés l'origen d'un candidat"

JOSEP TORDERA / CARLES COLS

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 10 DE JUNY DE 2006

NAIXEMENT A BARCELONA, EL 13 DE GENER DE 1941

TRAJECTÒRIA EXALCALDE DE BARCELONA, PRESIDENT DE LA GENERALITAT

No vol destapar els enigmes de la política catalana fins després del 18-J. Però el tap amenaça de saltar dia rere dia. És Pasqual Maragall qui el subjecta.

--Vist tot el que ha provocat l'Estatut, ¿no hauria estat millor afrontar la reforma a la segona meitat de la legislatura i centrar la primera en les polítiques socials?

--Això era impossible, perquè precisament vam basar la campanya en el fet que faríem la reforma.

--És fàcil trobar votants socialistes que creuen que hi ha hagut massa debat nacionalista...

--El que hi ha és la proclamació de Catalunya com a nació, obligada, d'altra banda, per la mateixa Constitució, ja que quan va establir la diferència entre nacionalitats i regions va crear una dualitat que amb el temps s'ha perdut.

--Les enquestes de la Generalitat diuen que la meitat dels catalans no pensen que Catalunya és una nació. ¿Pot ser que estiguin farts de la insistència?

--Només es diu al preàmbul, i ser nació no comporta competències.

--¿Potser el que critiquen és el temps dedicat a un tema que no afecta la vida quotidiana?

--És veritat. Però l'autoestima és molt important per a un país.

--Vostè s'ha queixat que l'Estatut ha tapat l'obra del Govern, però al final resultarà que el preàmbul identitari de l'Estatut haurà tapat al seu torn la resta del contingut, que obre la porta a millores en les polítiques socials.

--Sí, és cert. La qüestió del concepte de nació ha acabat tapant el capítol que parla de les competències, que en certa manera és més important.

--¿Serà per aquest motiu que Joan Puigcercós diu que l'Estatut és de dretes?

--iDe dretes! Només cal veure la reacció de la dreta.

--L'altre dia al Parlament va recordar a Miquel Iceta que ha guanyat en nombre de vots les sis eleccions a les quals s'ha presentat...

--Va ser una pura descripció de fets, no hi havia en cap cas un propòsit d'expressar voluntats.

--També Jordi Pujol s'hi va presentar sis vegades i quan va cedir el pas a Artur Mas CiU va passar a l'oposició. ¿El PSC ha d'aprendre la lliçó d'aquesta història?

--Si la pregunta és qui serà el candidat del PSC, això és una qüestió que tractarem després del referèndum.

--Mas l'ha definit com el pitjor president de la història. ¿El vol destruir com a rival electoral?

--CiU es troba en un encreuament de camins. Els seus dirigents temen que a les pròximes autonòmiques es confirmi l'existència a Catalunya d'una majoria que han negat.

--¿Una persona no nascuda a Catalunya pot arribar a la presidència de la Generalitat?

--Catalunya hauria fracassat com a país si això no fos possible.

--Si s'aprova l'Estatut, ¿quant de temps haurà de passar per poder-lo reformar?

--Per modificar-lo en profunditat, segurament molts anys. És més fàcil que s'hi facin retocs.

--¿Estan intactes els ponts amb Esquerra?

--Ara mateix no s'hi circula.

--¿Com interpreta la insistència de CiU perquè convoqui de seguida les eleccions?

--És una forma d'oposició.

--¿Té tanta importància que siguin a l'octubre, al novembre o al desembre?

--Per al Govern, sí que en té. Hi ha projectes que volem deixar acabats. No seran tots els que portem entre mans, però sí alguns d'importants.

--En prenem nota. Octubre, descartat. Una altra qüestió són les seves reiterades referències a la tendència del PSOE a pactar amb CiU.

--En la visió que es té majoritàriament des de Madrid, a Catalunya semblaria que només la representa el nacionalisme. Això és injust amb el caràcter plural de la nostra nació. Catalunya necessita intervenir en la política espanyola i ho ha de fer des de totes les posicions polítiques.

--¿No deu ser que el PSOE ja dóna per fet el suport dels diputats del PSC i, per tant, es dedica a buscar més suport en CiU?

--Després de la renúncia del PSC al grup parlamentari, les coses van derivar, en part, cap a aquesta situació. Però el PSC manté aquest tema en un estat d'hibernació. En tornarem a parlar.

--Vostè sempre ha estat un polític... atípic. ¿Aquesta atípica legislatura ha accentuat aquesta imatge?

--Els meus adversaris, i els que no ho són, tenen una política molt meditada sobre què han de dir del PSC i de Maragall en particular. Han categoritzat una sèrie de coses, fins i tot en llibres, que en part poden respondre a la realitat, però en part també a un interès polític. Al final, han tingut èxit en la creació d'una

imatge molt ajustada a la que interessa a CiU. No és una cosa, amb tot, que no em deixi dormir, però encara recordo com, quan era alcalde, una de les campanyes va consistir a afirmar que Maragall no tancava els bars de la droga. Han invertit a crear estereotips. Hi ha hagut una política deliberada de creació d'imatges distorsionades.

--La seva relació amb Mas sembla que passa per un dels pitjors moments. ¿És així?

--Hem tingut moments millors. Si no, l'Estatut no s'hauria aprovat. Però penso que el precedent de la negativa de Mas a recolzar la Carta Municipal i el compromís de no repetir l'error han jugat a favor de l'Estatut.